

به همت اعضای پایگاه بسیج شهید محقق، دعای توسل هر هفته در منازل شهدا برگزار می شود

محفلی برای پیوند نسل دیروز و امروز

برمی گردند. همین لحظه هاست که نشان می دهد سنتی کوچک، چگونه می تواند ریشه در جان نسل جدید بدواند و نام شهدا را زنده نگه دارد.

● سبک زندگی شهدا، چراغ راه نوجوانان

محسن صباحی، بسیجی فعال و مسئول هماهنگی این برنامه ها، توضیح می دهد که هدف اصلی این برنامه ها، ایجاد یک حلقه پیوند بین نسل های مختلف پایگاه است. از رزمندگان قدیمی و خانواده های شهدا گرفته تا نوجوانان و کودکان محله.

صباحی می گوید: این جلسات علاوه بر بعد معنوی، بستری برای انتقال تجربه و مشاوره های عملی نیز فراهم کرده است. افرادی که در جبهه با شهدا هم رزم بوده اند، خاطرات و آموزه های خود را در اختیار جوانان می گذارند و این ارتباط و طرفه، باعث ایجاد انسجام و الهام بخشی در نسل جدید می شود.

او همچنین از تلاش های مستمر برای تکریم خانواده های شهدا یاد می کند و می افزاید: با وجود محدودیت های اطلاعاتی، پایگاه با کمک همسایگان و نیروهای محلی، سعی می کند هیچ خانواده ای از این برنامه محروم نماند. تصاویر و گزارش های جلسات نشان می دهد که حضور نوجوانان، انگیزه و شور مضاعفی به این برنامه داده است.

صباحی تأکید می کند که حمایت خیران و فراهم کردن امکانات، از جمله جویز کوچک و تسهیل رفت و آمد، می تواند به پربارتر شدن جلسات کمک کند و حضور نوجوانان در این حلقه معنوی را مستحکم تر سازد.

زوار درباره تغییر حال بچه ها در این برنامه معنوی می گوید: نوجوانان بعد از نشستن در خانه شهید و شنیدن حرف های ساده و پر شور خانواده، دگرگون می شوند. بعضی هایشان تا آنجا پیش رفته اند که حلقه های تربیتی مسجد را به نام یک شهید نام گذاری کرده اند؛ مثل شهید اسفندیاری که معلم بود و حالا الهام بخش جمعی از دانش آموزان مسجد شده است.

این برنامه فقط یک مراسم مذهبی نیست؛ انسجام پایگاه را هم بیشتر کرده. نوجوانان دست دوستانشان و حتی پدرانشان را گرفته اند و به برنامه حضور در منازل شهدا کشانده اند. همین حضورها، به قول زوار، «یک پکیج کامل تربیتی» ساخته است؛ دعا، خاطره، اشک و آشنایی با سبک زندگی شهدا.

سه شنبه شب ها، وقتی آخرین کلمات دعا در خانه شهدا زمزمه می شود، نوجوانان و جوانان بادی روشن تر از پیش به خانه هایشان

محمد رضا فیضی | سه شنبه شب ها خانه های شهدا در محله طلاب و محله های هم جوارش، میزبان نوجوانان و جوانان می شود؛ نسلی که با چشم و دل باز به شنیدن خاطرات و وصیت های شهدا می نشینند. برنامه دعای توسل در منازل شهدا، سنتی است که از دوران دفاع مقدس آغاز شد و حالا با همان شوق و هدف، دوباره زنده شده است. نوجوانان و جوانان پایگاه بسیج شهید محقق و جمعی از نمازگزاران مسجد آیتا... فقیه سبزواری در کنار خانواده های شهدا، نه تنها با زندگی و سبک اخلاقی شهدا آشنایی می شوند، بلکه حلقه ای معنوی و تربیتی بین نسل های قدیم و جدید شکل می گیرد. حضور در این محفل، تجربه ای است که دل ها را روشن و روح ها را تازه می کند.

● محفل انس نوجوانان با شهدا

سجاد زوار، فرمانده پایگاه بسیج شهید محقق، روایت می کند که ریشه این کار به روزهای دفاع مقدس برمی گردد. زمانی که هر هفته چندین شهید در مشهد تشییع می شد. آن موقع بچه های بسیج برای روحیه دادن به خانواده ها، دعای توسل را در منازل شهدا برگزار می کردند. حالا همان سنت دوباره زنده شده است؛ با همان نیت و همان شوق.

جلسه ها ساده و بی تکلف است. گاهی سی نفر و گاهی بیش از صد نفر دور هم جمع می شوند. بعد از دعا، پدر یا مادر، یا دوست قدیمی شهید، خاطره ای می گوید یا بخشی از وصیت نامه را می خواند. جملات کوتاه یک مادر شهید، گاهی آن قدر اثر دارد که از چند منبر هم بیشتر، دل نوجوانان را تکان می دهد.

ریحانه الهیاری، امید محله بهمن، با غلبه بر سختی ها مدال های کشوری کاراته را از آن خود کرده است

رازهای موفقیت ریحانه

● به زودی، وقت انتخاب رشته ات می شود. تصمیمت چیست؟

فهمیده ام که طراحی، ذهنم را آرام می کند. دوست دارم بروم رشته طراحی دوخت و لباس های قشنگی را طراحی کنم که تابه حال کسی نمونه اش را ندیده باشد.

● از آینده ورزشی ات چه تصویری داری؟

راستش شب ها قبل از خواب، خیلی به این قضیه فکر می کنم. یا وارد کاری نمی شوم یا اگر بشوم تا آخرش می روم. می خواهم در کاراته آن قدر پیشرفت کنم و در مسابقات بین المللی مدال بیاورم که باعث افتخار باشم برای دو مشوق اصلی ام که مادرو مربی ام هستند.

● تا اینجا چه موفقیت هایی در ورزش به دست آورده ای؟

چهار مدال استانی دارم که سه مدال آن طلاست. در دو مسابقه کشوری به میزبانی تهران، اول شدم و در مسابقه قهرمان قهرمانان که رقابت بین قهرمان های کشوری است، سوم شدم.

● ورزش کردن تو روی دوستانت تأثیر گذاشته است و کسی بوده با دیدن موفقیت های تو سمت ورزش برود؟

از بچه های مدرسه، خیلی ها آمدند باشگاه اما بعد از مدتی رها کردند. به نظرم هدف جدی نداشتند. بعضی ها هم به خاطر شرایط مالی، بی خیال آمدن به باشگاه شدند.

● تو چنین مسائلی نداشتی؟

من هم به خاطر شرایط مالی، سختی های زیادی کشیدم و مسابقات زیادی بود که نتوانستم شرکت کنم. فوت بعضی از عزیزانم باعث شد در ورزشم وقفه بیفتد. با همه این ها ادامه دادم.

کنی، وگرنه در مبارزه با حریف، از جایی که نباید، ضربه می خوری.

● چه کسانی مشوق تو

برای ادامه ورزش هستند؟

اول مادرم که اگر نبود، خیلی وقت

پیش، ورزش را رها کرده بودم. همچنین

مربی ام، شیخان مرضیه حسینی. با ایشان،

عاشق کاراته شدم.

● اهل فضای مجازی هستی؟

نه چندان. گوشی ام هوشمند نیست. مادرم گوشی

هوشمند دارد ولی چون سرکار می رود، اینترنت

و فضای مجازی همیشه در دسترس نیست.

سعی می کنم وقتی رباترین های کاراته، کلاس

زبان و کمک در کارهای خانه، مفید بگذرانم.

فرزانه شهامت | پرفراز و نشیب؛ این توصیفی است که ریحانه الهیاری، صاحب کمربند سبز و قهرمان کشوری کاراته، از مسیر ورزشی اش بیان می کند. او از دانش آموزان ممتاز مدرسه خوش نیت در محله بهمن است که امسال توانست پایه هفتم را با معدل ۱۹.۵ به پایان ببرد. موفقیت هم زمانش در درس و ورزش، راز و رمزهایی دارد که جزئیات آن را از زبان خودش می خوانیم.

● کاراته را کی و چطور شروع کردی؟

هفت سال پیش با دخترهای یکی از دوستان خانوادگی، رفتم باشگاه. وقتی مبارزه می کردند، خیلی خوشم آمد و تصمیم گرفتم خودم هم شروع کنم.

● در این سال ها کدام ویژگی

این ورزش باعث شد آن را ادامه بدی؟

کاراته شاید خشن به نظر برسد ولی من با انجام حرکاتش، حس آرامش دارم. یک بار به دلایلی، دو ماه نتوانستم بروم باشگاه. وقتی دوباره شروع کردم به تمرین، آن قدر حس خوبی داشتم که انگار روی زمین بند نبودم. تا کسی در این شرایط نباشد نمی تواند حرفم را خوب درک کند.

● سال ها فعالیت در کاراته، چه

تأثیری در زندگی ات داشته است؟

تمرکز را بیشتر کرده است. در این رشته باید ذهنت آزاد و فعال باشد و آن را از دغدغه ها

